

vilde koste $3\frac{1}{2}$ à 4 Mill. Kr. at bygge en Lokomotivfabrik. Jeg tror, at Staten kunde komme noget billigere til det. Staten har et Par Fabrikker, som vist godt kunde paatage sig dette Arbejde og med en ikke ret stor Udgift. Jeg tænker saaledes paa Kanonværkstederne, som for en stor Del staa ledige hen, og hvor der er Bygninger og mange Maskiner, som kunde bruges, og hvor man vist med ringe Bekostning kunde begynde paa denne Virksomhed. Jeg tænker ligeledes paa Orlogsværftet, som sikkert ogsaa kunde paatage sig denne Virksomhed, saa at der herved kunde indrettes en Fabrik, uden at Anlægget androg saa stort et Beløb, som her er nævnt. Men alt dette er Spørgsmaal, som komme i anden Række. For mig er Hovedsagen, at denne Industri bevares for Landet selv. Jeg saa helst, at det blev Staten, der paatog sig Bygningen af disse Lokomotiver, men det er ikke Hovedsagen for mig. Det væsentlige er, at Arbejdet bliver herhjemme. Jeg vil derfor meget gerne støtte de Tanker, den højtærede Minister har fremsat, og haaber, de maa kunne blive realiserede i en nær Fremtid.

Med det samme jeg har Ordet, maa jeg maaske henlede Opmærksomheden paa en Skrivelse, der findes i Bilagene under Nr. 178. Her er nemlig Tale om, at der skal oprettes Hjelpeværksteder til Udførelse af Reparationer paa Jernbanevogne, tilhørende Statsbanerne, og der oplyses i denne Skrivelse følgende: „Ved Benyttelse af private Værksteder blive Reparationerne erfaringsmæssigt langt dyrere, end naar de udføres paa Statsbanernes egne Værksteder.“ Her have vi altsaa Erfaring for, at Statsdrift er det billigste og bedste. Jeg synes, det er en særdeles god anbefaling, og at den muligvis kunde føre til, at vi ogsaa her kom til at indse, at en Statsfabrik vilde være at foretrække fremfor at lade Reparationerne udføre paa private Værksteder. Foruden de Lokomotiver, der skulle anskaffes, skal der jo anskaffes en Mængde andet rullende Materiel. I Aar er der Forslag om at anskaffe 99 Truck-Personvogne med Side- eller Midtergang og 619 Godsvogne. Det andrager meget store Summer, vistnok 4—5 Mill. Kr. Dette Arbejde udføres paa Fabriken „Scandia“ i Randers. Denne Fabrik kunne vi vist alle være stolte af. Det er en Fabrik, der udfører ganske fortrinligt og smukt Arbejde, der fuldt ud staaer Maal med Udlandets Arbejde, ja, ikke alene staaer Maal med det, men vi kunne godt sige, at det staaer over Udlandets Arbejde. Denne Fa-

brik leverer f. Eks. Sporvogne her til København, og enhver, som vil undersøge, hvorfra de Vogne ere, som man kører i, vil snart se, at de bedste og smukkeste ere fra „Scandia“. Disse Vogne staae betydelig over dem, der indføres fra Hamborg, eller de Vogne, der laves her i København. Jeg tror, at den samme Erfaring vil man gøre ved at se paa Jernbanemateriellet og sammenligne det med det fra Udlandet, og vi maa indrømme, at Arbejdet fra „Scandia“ er ganske fortrinligt. Det har ogsaa vist sig, at „Scandia“ er en Fabrik, som er fuldt ud konkurrencedygtig med Udlandet. Det er blevet oplyst i Finansudvalget, at naar man sammenlignede de Licitations-tilbud, som ere indkomne i de sidste 12 Aar paa Jernbanevogne fra Udlandet og fra „Scandia“, viser det sig, at „Scandia“s Tilbud i Løbet af 12 Aar har været 947,000 Kr. lavere end Udlandets Tilbud, saaledes at „Scandia“ har gavnet den danske Statskasse for et meget betydeligt Beløb, ja, man kan godt sige for mere end det Beløb, jeg nævnedes, thi man kan være overbevist om, at hvis „Scandia“ ikke havde eksisteret, hvis Udlandet ikke havde vidst, at det skulde konkurrere med en dansk Fabrik, havde Udlandets Tilbud sikkert været betydelig højere; det, der har holdt Udlandets Tilbud nede, er, at det har vidst, at der var en fuldt ud konkurrencedygtig Fabrik her i vort eget Land. Jeg synes, at dette opmuntrer os til at søge at bevare dette Arbejde for vort eget Land. At dansk Industri og dansk Haandværk fuldt ud kunne konkurrere med Udlandet, er blandt andet godtgjort ved det Tal, jeg nævnedes for „Scandia“s Vedkommende, og derfor er det rimeligt, at Staten holder sin Haand over denne Fabrik. Der er maaske i Øjeblikket Bestræbelser oppe for at slaa Fabriken „Scandia“ ned, navnlig fra Udlandets Side, thi vi vide jo alle, at i Udlandet er Industrien meget daarligt stillet, og udenlandske Fabrikker ville derfor i Øjeblikket tage Arbejde næsten for enhver Pris, blot de kunne holde deres Fabrikker i Gang og slippe for at afskedige deres Arbejdere. Men jeg vil som sagt haabe, at der herhjemme fra maa blive udfoldet Bestræbelser for at bevare denne Fabrik. Skulde den Ulykke hænde, at denne Fabrik kom til at lukke eller kom til at standse blot et Aar, vilde Følgen være den, at den Arbejderstab paa omtrent 600 Arbejdere i Randers, som nu gennem mange Aar er opdragen til dette Arbejde, og som kan levere fortrinligt og smukt Arbejde, maatte splittes. I Ran-